

A véglegesítő – II.

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIII. évfolyam, 5. szám, 2019. február 1.

A Nemzeti Számonkérő Szék épületét az egykori Nemzeti Színház majd' egy évszázada kihúlt hejére építették. Talán egy évtizeddel K. születése előtt ugyanis városrendészeti okokból fölrobbantották a Nemzetit, és az azt követő évtizedek, mintha csak bosszúból tennék, az eggyel korábbi átkosban még Blaha Lujza nevét viselő teret a város bűzös köldökévé változtatták. Ezt a méltatlan állapotot a Közbiztonsági Fordulat számolta fel, a húszas évek elején. Eltűntek az életvitelszerűen ott tartózkodó hajléktalanok, és velük a térre jellemző, mindennapos csetepaték, megszűnt a tisztességes állampolgárok szűnni nem akaró zaklatása. Véget vetettek a gyanús forrásokból fenntartott civilszervezetek ingyenkonyhájának is – „Róbert bácsit hazaküldtük”, ahogy a *Magyar Igazság* vezértollnoka fogalmazott. K.-nak ezért tűnhetett föl az épület közelében létesített gesztenyesütő. Amikor elhaladt a bécsi konfliskocsisok ruházatára emlékeztető jelmezbe öltözött árus mellett, a férfi ránézett. Szürke a szeme, mint a mesterlövészeknek, állapította meg K., és azonnal eszébe jutott, hogy ma délben a Gróf Tisza István körúton hajt végig nyitott Csajkáján Kazahsztán uralkodója.